

regner de ikke Noget, det tage de med som en Del af Udgifterne; det finde de dem i. Disse Mænd ville faae et Arbejde, der er adskilligt være end det, at syne Skorstene. Det vil gaa jævnlige paa og vil ikke alene være ubilligt over for disse Mænd, hvem dette kommunale Ombud bliver paalagt, men det vil ogsaa være høist ubehageligt for dem, som skal have deres Besøg for at faae deres Besætninger undersøgte.

Breinholdt: Det forekommer mig, at netop de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem, der satte sig, tyde hen paa, at det kunde være overordentlig henstætsmæssigt, at der bliver et saadant Tilsyn, navnlig kommunalt Tilsyn med Sundhedstilstanden, som § 2 etablerer. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at det var et fuldstændigt Forsvar derfor. Han paaviste, hvor megen Sygelighed og Dødelighed, der var, og naar, som han selv forudsatte, denne Paragraf kun vilde blive anvendt i Distrikter, hvor der forud havde været sig virkelige Tilfælde af Svinedifteris, forekommer det mig netop at være nødvendigt, at Sundhedstilstanden bliver underkastet nøie Tilsyn paa saadanne Steder. Naar den høitærede Minister bemærkede, at han dog troede, at denne Panik, hvis Tilværelse jeg havde benægtet, vist nok til en vis Grad havde været til Stede, haade her i Hovedstaden og andet Steds i Landet, herer det jo saa meget paa, hvad man kalder Panik. Jeg hævder imidlertid, og det tror jeg ogsaa nok, den høitærede Indenrigsminister vil indrømme, at der ikke kan paavises noget aktuelt Udslag af en saadan Panik, f. Ex. saaledes, at Folk vilde à tout prix selv stille sig af med deres Besætninger, og saalænge et saadant aktuelt Udslag af Panik ikke har været sig, tror jeg mig berettiget til at hævde, at der ikke har fundet nogen Panik Sted af den Art, som jeg før skildrede, nemlig som vanvittig Rædsel for Farer.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Ændringsforslag under Nr. 2 til § 1 af Indenrigsministeren:

3 andet Stykke efter „Lungesyge“ forandres Punktum til Komma. Derefter tilføies: „dog bliver Erstatningen indtil den 1ste April 1888 at udrede af Statskassen“

vedtoges med 51 Stemmer mod 2.

2) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Ændring saalydende:

„Opstaar der Formodning om, at der i en Svinebesætning er udbrudt Svinedifteris, har Politimesteren at foranstalte nogle Stykker slagtede og obducere. Indenrigsministeren kan beordre, at ethvert Dyr, om hvilket det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at det er angrebet af den nævnte Sygdom, skal nedslaas, ligesom han ogsaa kan paabyde, at hele Besætninger, hvort Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaas.“

Med Hensyn til Burderingen af de til Nedslagning bestemte Dyr, Erstatningen for samme og dennes Udredelse forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 29de December 1857 § 8 angaaende Kreaturer, der nedslaas for ondartet Lungesyge, dog bliver Erstatningen indtil den 1ste April 1888 at udrede af Statskassen.“

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Lovforslagets §§ 2 og 3 (se Till. A. Sp. 2427—28) ansaas som

vedtagne uden formelig Afstemning.

3) Ændringsforslag til § 4 af Caspersen og Schlegel:

§ 1ste—2den Linie: „Naar — yde ham“ forandres til:

„Naar det paabydes af Indenrigsministeren, er vedkommende kommunale Bestyrelse pligtig til at yde Politimesteren“

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.